

1. Ručičiky tachometrů

Tu lítaj k maximu
Dávno je lhostejné
Už zřejmě každému

Že v právě v těchhle místech
Kde jsou mosty byl les
A spousty hříbků rostly
A někde do dálky
Se táhlo údolí

Ted' jenom proudy aut
Se ženou bůhví kam
A sem tam jen pár bodláků
Na stráních usychá
A tam v těch místech
Kde smrky stály
Stojí jen betonové skály

Z celého údolí je rokle spálená

R: Ve spoustě věcí jasněji mám
Než tenkrát, když jsme poupata četli
Do dneška nikdo koho se ptám
Mi nedokázal pořádně říct
Proč ten
Proč ten les musel se ztratit
A proč když dálky chceme krátit
Klidně se odepsat smí téměř cokoli

2. I ve svých vzpomínkách

Si ztěží vybavím
Všechny ty dávné hry na velké výpravy
Že tenhle ten kout
Byl naším rájem
Z příběhů knížek
Karla "Máje"
Jakých je ve světě
Snad pouze několik

R: Ve spoustě věcí jasněji má
Než tenkrát, když jsme poupata četli
Do dneška nikdo koho se ptám
Mi nedokázal pořádně říct
Proč ten
Proč ten les musel se kácet
A proč se stále musí ztrácet
Copak se odepsat smí vážně cokoli
A klidně ztrácíme kus svého údolí